

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref./your ref.:
06/1195 FM EGR

Vår ref./our ref.: 41158-1
IS

Dato/date.:
29.05.2006

HØRING – NOU 2006:3 OM MARKEDER FOR FINANSIELLE INSTRUMENTER (GJENNOMFØRING AV MIFID DIREKTIVET)

Vi viser til brev datert 28. februar 2006, hvor høringsinstansene bes om å avgi merknader til NOU 2006:3, innen 29. mai 2006.

Energibedriftenes landsforening - EBL - vil avgi høringsuttalelse til del I MiFID. Forslaget til ny lov om regulerte markeder, basert på MiFID vil ikke bli kommentert i vår høringsuttalelse.

MiFID direktivet er et implementeringsdirektiv, og EU/EØS-landene har begrenset mulighet til å fravike bestemmelsene i direktivet. EBL vil imidlertid påpeke at norske myndigheter bør ta hensyn til organiseringen av det nordiske kraftmarkedet, i den grad det er åpning for dette i direktivet, når regelverket skal fastsettes.

1. Det finansielle kraftmarkedet i Norden – norske aktører

Medlemsbedriftene i EBL omfatter kraftselskaper som produserer, overfører og selger kraft til sluttbrukere. Kraftselskapene kan være del av et vertikalintegreert konsern, som omfatter alle tre kategorier av selskaper, eller det kan være uavhengige produsenter, nettselskap eller salgsselskap.

Kraftselskapene representerer et betydelig handelsvolum på den nordiske kraftbørsen Nord Pool ASA, (Nord Pool) ved å være direkteaktører i markedet. Det nordiske kraftmarkedet er et grossistmarked hvor handelen foregår mellom profesjonelle motparter. Kraftforbrukere definert som husholdninger deltar ikke som direkteaktører på markedsplassen.

Medlemmer av EBL yter også investeringstjenester knyttet til finansielle kraftderivater, i form av finansiell porteføljeforvaltning for kraftselskaper eller andre aktører i kraftmarkedet. Den finansielle forvaltning består i prissikring av fysiske kjøp og salg av kraft. Kraftselskapene yter også investeringstjenester som innebærer diskresjonær forvaltning av kundens kraftportefølje.

Besøksadresse:
Essendropsgate 6

Telefon: 23 08 89 00
Telefaks: 23 08 89 01

Postboks 7184 Majorstua
0307 Oslo

E-post: ebl@ebl.no
www.ebl.no

Forvaltningen er basert på fullmakt fra kunden. Kraftselskapene kjøper og selger finansielle kraftkontrakter på markedsplassen i eget navn, men på vegne av kunden, og overfører deretter handlene til forvaltningskundens clearingkonto i Nord Pool Clearing ASA.

Kraftselskapene handler også i OTC-markedet for finansielle kraftkontrakter. Inngåtte handler i dette markedet overføres deretter til selskapets clearingkonto i Nord Pool Clearing ASA.

Kraftporteføljeforvaltning er en viktig del av virksomheten til mange kraftselskaper enten de produserer, selger eller overfører kraft. Derfor er EBL opptatt av at regelverket må være tilpasset virksomheten til kraftselskapene, og samtidig må det bidra til å skape et effektivt finansielt kraftmarked.

Vi har i dag et nordisk kraftmarked, som er basert på et felles regelverk gjennom ISD direktivet, nasjonal verdipapirlovgivning og Nord Pools eget regelverk. Innføring av MiFID direktivet medfører enkelte problemstillinger knyttet til hvorledes kraftbransjen er organisert i Norge, som vi mener departementet må ta hensyn til ved fastsettelsen av det endelige regelverket.

Dette gjelder blant annet problemstillinger knyttet kraftselskapenes selskapsform, kommunenes konsesjonskraft, og behovet for å valutasiere prissikringskontraktene, som er notert i euro. Dette vil vi komme tilbake til senere i høringsuttalelsen.

Kraftmarkedet er som nevnt nordisk, og det er derfor etter vår oppfatning viktig at regelverket på dette området blir harmonisert i størst mulig grad i Norden. Det bør tilstrebes at regelverket, og forståelsen av regelverket blir enhetlig i de nordiske land, slik at mulighetene for regelarbitrasje blir redusert til et minimum.

2. NOU 2006: 3 – MiFID - Kommentarer til forslag til ny lov om verdipapirhandel

Verdipapirhandelloven regulerer verdipapirforetak, samt øvrige aktørers atferd i de finansielle markedene i Norge. Alle som er aktører i disse markedene er bundet av lovens bestemmelser i en eller annen sammenheng. Lovens formål er nettopp å legge til rette for en sikker, ordnet og effektiv handel i finansielle instrumenter, jf. utkastets § 1-1.

Innføringen av MiFID direktivet i norsk rett, vil innebære at investeringstjenestevirksomhet knyttet til finansielle kraftkontrakter som hovedregel blir konsesjonsbelagt virksomhet. I og med at Norge allerede i 2001 endret verdipapirhandelloven slik at varederivater, herunder finansielle kraftkontrakter, ble definert som finansielle instrumenter, vil endringene i hovedsak innebære at flere foretak som er aktive i det nordiske kraftmarkedet vil måtte søke tillatelse som verdipapirforetak.

MiFID og lovforslaget inneholder imidlertid flere viktige unntak fra konsesjonsplikten for selskaper som opererer i varemarkedene. Unntakene i MiFID er begrunnet ut i fra at det ikke er samme behov for å beskytte aktører i varemarkeder som det er i andre markeder hvor hensynet til investorbeskyttelse og forbrukervern er viktig.

Vi legger til grunn at lovgiver i EU har vurdert alle hensyn, både i forhold til lovens hovedregel og unntak, da unntakene for foretak som er aktive i vare og varederivatmarkeder ble tatt inn i direktivet. I og med at handelen i det finansielle kraftmarkedet på Nord Pool foregår mellom profesjonelle aktører, synes unntakene i lovutkastet vel begrunnet.

Vi vil anta at hovedtyngden av de norske kraftselskaper som i dag yter investeringstjenester til sine kunder, vil benytte seg av unntaksreglene i regelverket. Men det må også forutsettes at enkelte selskaper, som er særlig aktive i det finansielle kraftmarkedet, vil kunne søke om tillatelse som verdipapirforetak, for å kunne betjene sine kunder på en hensiktsmessig måte.

Unntakene fra plikten til å inneha tillatelse til å kunne yte investeringstjenester på forretningsmessige vilkår, fremgår av lovutkastets § 9-2. *Unntak fra krav om tillatelse.*

Unntakene i § 2-9 (2) reiser flere tolkningsspørsmål for kraftselskaper som er aktive i det finansielle kraftmarkedet. NOU 2006: 3 besvarer ikke disse spørsmålene fullt ut, og det er derfor etter vår vurdering nødvendig at Finansdepartementet presiserer og klargjør unntakene i det videre lovgivningsarbeidet.

3. Unntak fra konsesjonsplikt som verdipapirforetak, lovutkastets § 2-9 (2) – kommentarer

I våre kommentarer vil vi særlig legge vekt på unntakene som er relevante for våre medlemsbedrifter.

I utkastets § 9-2 (2) er det særlig unntaksbestemmelsene i nr. 2., 6., 9., og 10. som vil kunne få betydning for våre medlemmer.

3.1 § 9-2 (2) nr. 2

"bare yter investeringstjenester overfor selskap innen samme konsern"

Vi forstår denne bestemmelsen slik at det internt i et konsern kan ytes alle typer investeringstjenester, med alle typer finansielle instrumenter, uten at dette utløser konsesjonsplikt. Unntaket vil være viktig for flere av medlemsbedriftene i EBL.

3.2 § 9-2 (2) nr. 6

"bare handler for egen regning, med mindre foretaket er prisstiller eller driver virksomhet som nevnt i § 10-23"

Denne bestemmelsen er ikke direkte rettet mot aktører i varederivatmarkeder, men reiser en problemstilling i forhold til kraftselskaper som har inngått avtale med Nord Pool om å være prisstiller (market maker) i noterte derivatkontrakter. Med prisstiller "menes person som på kontinuerlig grunnlag sier seg villig til å kjøpe eller selge finansielle instrumenter for egen regning, til priser som personen selv fastsetter", jf. lovutkastets § 2-6 (2).

Denne begrensningen i unntaket, innebærer at kraftselskaper som i utgangspunktet ikke har behov for tillatelse som verdipapirforetak for å yte investeringstjenester, på grunn av andre unntak i § 2-9 (2), likevel må ha slik tillatelse for å kunne utøve virksomhet som prisstiller på Nord Pool.

Prisstillerfunksjonen på regulerte markeds plasser fyller en viktig rolle. Markeds plassene er avhengige av at det foreligger kontinuerlig prising av kontraktene. Denne oppgaven fyller prisstilleren. Det stilles store krav til prisstillere på Nord Pool, både hva gjelder kapital, og tilgang til det fysiske markedet. Det kan bli vanskelig for Nord Pool å rekruttere prisstillere fra kraftselskapene hvis det innføres en konsesjonsplikt for prisstillere i det finansielle kraftmarkedet.

Et av de øvrige unntakene i § 2-9 (2), som spesifikt gjelder vare- og varederivatmarkedet, kan kanskje avhjelpe problemet. Vi antar at unntaket i nr. 10 vil kunne komme til anvendelse på prisstillere på Nord Pool, se nærmere punkt 3.3.

3.3 § 9-2 (2) nr. 10

"har som hovedvirksomhet å handle for egen regning med varer eller varederivater, forutsatt at foretaket ikke er del av et konsern som har yting av andre investeringstjenester eller finansieringsvirksomhet som hovedvirksomhet"

Dette er en spesialregel for varederivataktører. Vi antar derfor, blant annet basert på bestemmelsens ordlyd, at kraftselskaper, hvis hovedvirksomhet er knyttet til produksjon, overføring eller salg av kraft, og som handler for egen regning i det finansielle kraftmarkedet, må kunne yte investeringstjeneste som prisstiller uten å inneha tillatelse som verdipapirforetak. Spesialbestemmelsen må gå foran det som må anses som hovedregelen i nr. 6, som gjelder alle finansielle instrumenter. Hovedvirksomheten til kraftselskaper er nettopp egenhandel med kraft. Det faktum at det er innført spesielle unntak fra konsesjonsplikten for varederivataktørene, tilsier en slik forståelse av bestemmelsen. Hvis et kraftselskap, som prisstiller, ikke faller inn under unntaket, vil unntaket ha svært liten selvstendig betydning. Det bør også legges vekt på at kraftselskaper i realiteten er de eneste foretak som kan påta seg oppgaven som prisstiller. Et bortfall av denne gruppen aktører vil kunne få negative konsekvenser for utviklingen av Nord Pool markedet.

Vi vil derfor be om at departementet ser nærmere på sammenhengen mellom unntakene i nr. 6. og nr. 10, i forhold til kraftselskaper som er prisstillere på Nord Pool, slik at spørsmålet kan avklares i forarbeidene.

På dette området er det viktig at regelverket og forståelsen av regelverket er harmonisert med øvrige lovgivere i Norden.

Den samme problemstilling som er behandlet ovenfor, vil også kunne gjøre seg gjeldende i relasjon til bestemmelsen i nr. 9 og 10.

3.4 § 9-2 (2) nr. 9

"handler for egen regning i finansielle instrumenter, eller yter investeringstjenester knyttet til varederivater eller derivatkontrakter som nevnt i § 2-2 femte ledd nr. 5 til kundene i hovedvirksomheten, forutsatt at dette er en tilknyttet aktivitet til hovedvirksomheten vurdert på konsernbasis, og at denne hovedvirksomheten ikke er yting av investeringstjenester eller banktjenester"

Det er varslet at EU-kommisjonen vil kunne gi utfyllende retningslinjer om forståelsen av dette unntaket. Slike utfyllende retningslinjer har kommisjonen så langt ikke kommet med. Inntil denne avklaringen foreligger, må unntaket fortolkes ut i fra regelens formål og hensynene bak unntaket.

Formålet med unntaket er blant annet å gi kraftselskapene, etter innføring av MiFID direktivet, fortsatt anledning til å tilby investeringstjenester i det finansielle kraftmarkedet uten å inneha tillatelse som verdipapirforetak. Bakgrunnen er kraftselskapenes viktige funksjon i relasjon til kraftforsyningen, nærheten til det fysiske markedet og at foretakene har den nødvendige kompetanse til å yte slike tjenester.

Unntaket er viktig for norske kraftselskaper som yter porteføljeforvaltningstjenester til kraftselskaper eller aktører i kraftmarkedet. For kraftselskapene er det av sentral betydning å få avklart hvor omfattende unntaket er, i forhold til deres virksomhet i dag på dette området.

Teksten i unntaket er generell og reiser flere problemstillinger som bør avklares i lovgivningsprosessen.

Lovutvalget uttaler blant annet om forståelsen av bestemmelsen: *"i alle tilfelle må det vurderes konkret om tjenesteytingen kan sies å være tilknyttet hovedvirksomheten på konsernnivå. Utvalget antar at denne vurderingen må foretas på bakgrunn av virksomhetens karakter og de hensyn som reguleringen av verdipapirforetak skal ivareta.*

Etter vår oppfatning reiser bestemmelsen blant annet følgende problemstillinger:

- A. Hovedvirksomhet og tilleggsvirksomhet
- B. Finansielle instrumenter som omfattes av unntaket

Nedenfor vil vi gi enkelte kommentarer til disse punktene.

A. Hovedvirksomhet og tilleggsvirksomhet

Med hovedvirksomhet må forstås virksomhet som har tilknytning til "råvarer", det vil si varer som er definert som underliggende vare til finansielle varederivatkontrakter i henhold til direktivet - i denne sammenheng kraft. Hovedvirksomheten vil måtte være produksjon, distribusjon eller salg av kraft. Hvilken oppgave et kraftselskap har i kraftforsyningen, kan etter vår oppfatning ikke være avgjørende for om selskapet har en hovedvirksomhet som faller inn under unntaket i lovutkastets § 2-9 (2) nr. 9. Det avgjørende må være at kraftselskapet produserer, overfører eller selger fysisk kraft for å komme inn under unntaket.

Med tilleggsvirksomheten må forstås investeringstjenester, jf. lovutkastets § 2-1 (1) som er knyttet til varederivater, og som ytes til kunder av hovedvirksomheten.

Vi forstår unntaket slik at når et kraftselskap først faller inn under unntaket, kan det yte alle investeringstjenester og tilleggstjenester som er naturlig knyttet til handel og forvaltning av varederivater. Unntaket er således generelt og omfatter etter vår oppfatning følgende investeringstjenester, jf. § 2-1 (1): *1. mottak og formidling av ordre på vegne av kunde i forbindelse med et eller flere finansielle instrumenter, 2. utførelse av ordre på vegne av kunde, 3. omsetning av finansielle instrumenter for egen regning, 4. aktiv forvaltning av investorers portefølje av finansielle instrumenter på individuell basis og etter investors fullmakt, 5. investeringsrådgivning, og 6. drift av multilateral handelsfasilitet (MHF).*

Tilleggsvirksomheten må være en tilknyttet aktivitet til hovedvirksomheten. Dette reiser spørsmål om hvorledes vi skal forstå begrepet kunde av hovedvirksomheten. Med andre ord; når er man kunde av et kraftselskap? Kundebegrepet må avklares i flere sammenhenger.

Et vertikalintegreert kraftselskap skal vurderes på konsernnivå i denne sammenheng, og det er ikke avgjørende hvilket selskap innenfor konsernet kunden er kunde i, i forhold til å kunne anses som kunde av hovedvirksomheten.

Når begrepet kunde kommer til anvendelse, vil også avhenge av hvilken rolle kraftselskapet har i kraftforsyningen.

Når en kraftprodusent selger fysisk kraft direkte til en kunde, eller et salgsselskap selger fysisk kraft til et annet kraftselskap eller sluttbruker, og/eller leverer tjenester knyttet til håndtering av fysisk kraft til kunden, kan kraftselskapet yte

investeringstjenester med kraftderivater konsesjonsfritt, som en tilleggsvirksomhet til hovedvirksomheten til disse samme kundene.

Kundebegrepet er mer uklart når en kraftprodusent selger all kraftproduksjonen over Nord Pool Spot, eller et salgsselskap kjøper kraften på markedsplassen. Handelen er anonym og hvem som selger eller kjøper er ukjent. Det kan i den forbindelse hevdes at alle som kjøper eller selger kraft på Nord Pool Spot er kunde av de øvrige aktørene som kjøper eller selger kraft på markedsplassen.

En annen problemstilling oppstår hvis den fysiske og finansielle forvaltningen til en kunde er delt mellom to kraftprodusenter, eller alternativt mellom et salgsselskap og en produsent. Et av selskapene håndterer den fysiske forvaltningen, og det andre den finansielle forvaltningen. I et slikt tilfelle er investeringstjenesten ikke levert til en kunde av hovedvirksomheten, hvis vi legger en snever definisjon av begrepet til grunn. I og med organiseringen av det fysiske markedet i Norden, med ukjente motparter, er det vår oppfatning at vilkåret om hovedvirksomhet og tilleggsvirksomhet også er oppfylt for kunden som kjøper den finansielle tjenesten. I andre europeiske kraftmarkeder, som for eksempel det tyske, foregår en betydelig andel av krafthandelen med bilaterale kontrakter utenfor markedsplassen (kjente motparter). Direktivets kundebegrep kan synes mer tilpasset slike markeder, enn det nordiske.

Konsesjonskraftregimet i Norge innebærer at kommuner og fylker, som er vertskommune for kraftprodusenter, skal motta en viss andel av kraftproduksjonen til avtalte priser. Kraften benyttes av kommunene til eget forbruk, eller selges i markedet. Kommuner kan eventuelt inngå avtale med et kraftselskap om at konsesjonskraften skal avregnes finansielt. I denne sammenheng kan det forekomme at en kraftprodusent yter investeringstjenester til kommuner som ikke nødvendigvis er kunde av deres hovedvirksomhet. Dette bør det være anledning til innenfor unntakene.

Hvis et nettselskap yter investeringstjenester knyttet til nettkundenes kraftportefølje, vil unntaket komme til anvendelse. Hvis derimot nettselskapet har en forvaltningskunde som ikke er nettkunde i foretaket, kan det reises spørsmål om unntaket kommer til anvendelse på denne kunden. Vi antar at også i dette tilfelle vil vilkårene være oppfylt, gitt organiseringen av det fysiske markedet i Norden.

Det er ønskelig at Finansdepartementet vurderer nærmere kraftselskaperens roller og forhold til unntaket i lovforslagets § 2-9 (2) nr. 9.

En annen problemstilling knyttet til hovedvirksomhet og tilleggsvirksomhet, er spørsmålet om hvilke økonomiske verdier som skal legges til grunn i vurderingen av om en virksomhet kan kategoriseres i den ene eller andre gruppen.

Etter vår oppfatning må de økonomiske verdiene baseres på inntekter kraftselskapet har fra henholdsvis det fysiske og finansielle markedet. Det betyr at det ikke skal legges vekt på kontraktsverdiene som omsettes i det finansielle kraftmarkedet, for kunden, men derimot hvilke direkte inntekter kraftselskapet tilføres fra tilleggsvirksomheten i form av avgifter eller honorarer. En finansiell kontrakt kan omsettes flere ganger på markedsplassen, og den underliggende kontraktsverdien kan bli betydelig sett i forhold til verdien av investeringstjenesten som ytes av kraftselskapet.

B. Finansielle instrumenter som omfattes av unntaket

Unntaket i nr. 9 reiser en viktig problemstilling i forhold til hvilke finansielle instrumenter, utover varederivater, som omfattes av bestemmelsen. Det henvises i bestemmelsen til derivatkontrakter som nevnt i § 2-2 femte ledd nr. 5:

”Med derivater menes: 1. opsjoner, terminkontrakter, bytteavtaler (swaps), fremtidige renteavtaler (FRA), samt alle andre avledede kontrakter som relaterer seg til verdipapirer, valuta, renter, avkastningsmål, andre derivater, finansielle indekser eller finansielle måleenheter som underliggende med fysisk eller finansielt oppgjør, 2. varederivater, 3. kredittderivater, 4. finansielle differansekontrakter, og 5. andre derivater som ikke ellers omfattes av leddet her, men som har de samme karakteristika som andre avledede finansielle instrumenter”.

Problemstillingen er om investeringstjenester knyttet til valutasikring av kraftderivatkontrakter også omfattes av unntaket. I unntaket henvises det til *”derivatkontrakter som nevnt i 2-2 femte ledd nr. 5”*. Kontraktene på Nord Pool er notert i euro. Det innebærer at en norsk aktør, i tillegg til å prissikre kraftprisen i det finansielle kraftmarkedet, også må vurdere å sikre valutarisikoen mot norske kroner. Dette skaper et problem for norske og nordiske aktører som skal operere under unntaket i nr. 9. Hvis unntaket i nr. 9 kun omfatter varederivater, og ikke valutaterminer, vil en slik forståelse av bestemmelsen innebære at kraftselskapet likevel må søke om konsesjon som verdipapirforetak for å yte investeringstjenester knyttet til valutaterminer. Dette skaper en svært uheldig situasjon for kraftselskapene. Unntaket blir også illusorisk for kraftselskaper som ikke er lokalisert i eurosone.

Ordlyden i lovteksten og en fortolkning av henvisningen til: *”eller derivatkontrakter som nevnt i 2-2 femte ledd nr. 5”* burde kunne tilsa at investeringstjenester knyttet til sikring av valuta i forbindelse med Nord Pools finansielle kontrakter, er så nær knyttet til hovedvirksomheten, at valutaterminer også inngår i den konsesjonsfrie virksomheten til et kraftselskap.

4. Organisering av virksomheten til foretak som yter investeringstjenester uten konsesjon

Ved handel med, eller ved virksomhet som i hovedsak er knyttet til varederivater følger det av gjeldende verdipapirhandellov § 1-7 at enkelte bestemmelser som regulerer virksomheten til verdipapirforetak, også skal gjelde for andre foretak. Vi sikter i den forbindelse til verdipapirhandelloven §§ 9-2, 9-3 annet ledd første punktum og 9-4 første og tredje ledd, som også gjelder for aktører som leverer konsesjonsfrie investeringstjenester i det nordiske kraftmarkedet.

Det er ikke foreslått en tilsvarende bestemmelse som § 1-7 i lovutkastet. Vi forstår lovforslaget dit hen at det nå vil være de generelle atferdsbestemmelsene i kapittel 3, jf. lovutkastets § 3-9. *”Forbud mot urimelige forretningsmetoder”*, som også skal regulere foretak som yter konsesjonsfrie investeringstjenester med hjemmel i § 2-9 (2).

I den forbindelse er det av interesse å få avklart om den rettslige standarden god forretningsskikk i lovutkastets § 10-13, skal innfortolkes i § 3-9 (2). En avklaring vil være nyttig i forhold til hvorledes kraftselskapene skal forholde seg til disse bestemmelsene.

5. Grensekryssende virksomhet - EU-pass

Kraftselskaper som omfattes av unntaket i lovutkastets § 2-9 (2) nr. 9. har ingen tillatelse som verdipapirforetak, og følgelig heller intet EU-pass, som ville gjort det mulig å yte investeringstjenester grensekryssende til andre EU/EØS land, etter tillatelse fra vertsstaten.

Det vil imidlertid være kraftselskaper som ønsker å tilby forvaltningstjenester grensekryssende til kunder av hovedvirksomheten i et annet EU/EØS land.

Vi har et nordisk kraftmarked, og norske kraftselskaper har kunder som kan være lokalisert i de øvrige nordiske landene. Det som karakteriserer det nordiske markedet, er en felles markeds plass hvor den fysiske kraften omsettes. I tillegg har vi en felles finansiell børs. Tjenesteleverandører til aktører i kraftmarkedet kan således være lokalisert i et nordisk land, og betjene kunder i de øvrige landene uten problemer. Tilsvarende løsning finnes ikke i andre deler av Europa. Derfor kan det se ut som om MiFID direktivet heller ikke på dette punkt har tatt høyde for organiseringen i Norden. Ulempene som kraftselskaper i Norden opplever på dette området, som en konsekvens av MiFID direktivet, bør nordiske myndigheter prøve å gjøre noe med, i forbindelse med det lovgivningsarbeidet som nå pågår.

Problemstillingen som bør avklares er om kraftselskaper kan yte investeringstjenester grensekryssende uten tillatelse fra vertsstaten med hjemmel i unntaket i punkt 9. Det bør utredes om det i Norden kan etableres en ordning innenfor regelverket som tillater at investeringstjenester ytet av kraftselskaper kan foregå grensekryssende uten EU-pass.

6. Selskapsform

I henhold til lovutkastets § 9-8 Organisasjonsform, kan tillatelse som verdipapirforetak gis til aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Dette er en utvidelse av dagens regelverk, som kun tillater allmennaksjeselskap jf. verdipapirhandelloven § 7-2 første ledd. MiFID direktivet opererer imidlertid med at også andre enn juridiske personer på visse vilkår kan få tillatelse som verdipapirforetak.

I kraftbransjen benyttes flere selskapsformer enn aksjeselskap og allmennaksjeselskap. Det er ønskelig ut i fra organiseringen av norsk kraftbransje at det åpnes for at også andre selskapsformer kan søke konsesjon. Vi vil foreslå at Finnsdepartementet får en forskriftshjemmel med hjemmel i § 9-8, som åpner for dette.

Med vennlig hilsen
Energibedriftenes landsforening

Einar Westre
Direktør næringspolitisk avdeling

Ingvar Solberg
Næringspolitisk rådgiver